Ikke til stede: Frida Blomgren (40), miljø og samferdsel (V), Eivind Nikolaisen (30), miljø og samferdsel (V), Morten Bakke (38), helse og sosiale tjenester (H), Camilla Strandskog (26), kunnskap og skole (H). *I tillegg skal det ansettes en byrådssekretær med ansvar for mediekontakt ved byrådslederens kontor.* FOTO: ROLF ØHMAN

Rådgivere fyller Rådhuset

SVs Ivar Johansen
FOTO: PÅL VEGARD HAGESÆTHER

Tidligere byrådsleder Hans Svelland
FOTO: ARKIVFOTO

Oslos folkevalgte får stadig flere offentlig betalte hjelpere. Det nye byrådet har for eksempel 14 byråds-sekretærer. En uheldig utvikling, mener flere.

PÅL VEGARD HAGESÆTHER
pv@aftenposten.no

I 1986 ble byrådsmodellen innført i Oslo. Byrådsleder Hans Svelland (H) stablet på beina et byråd med syv medlemmer.

– Vi fikk én byrådssekretær hver. Selv var jeg både byrådsleder og finansbyråd, erindrer Svelland (68).

Siden har det gått 25 år. Både kommuneadministrasjonen og rådgiverkorpset har est betydelig ut. I dag styres Oslo av et byråd på åtte personer, som har fjorten byrådssekretærer til å hjelpe seg. Altså dobbelt så mange som i 1986. Byrådssekretærene gjør alt fra å ta seg av mediehenvendelser til å skrive taler, lese sakspapirer og samle inn informasjon.

Også bystyregruppene har fått flere rådgivere. De får en sum penger de selv kan velge å bruke til rådgivere eller andre ting.

Kritisk

Eksbyrådsleder Svelland er kritisk til utviklingen. Han peker på at flere ansatte koster penger, samtidig som det fortsatt er svært lang saksbehandlingstid på enkelte områder. En sjekk på skattelistene viser at flere av byrådssekretærene tjener over en halv million pr. år.

– Etter 25 år er systemet overmodent for en gjennomgang, for å se om vi kan gjøre det mer effektivt. Ikke minst av hensyn til de som disse vedtakene angår, sier Svelland.

Også SVs bystyrepolitiker Ivar Johansen er kritisk. Han ville kuttet i rådgiverstaben hvis han bestemte, og mener alle rådgiverne gjør det vanskeligere for byens innbyggere å få direkte kontakt med sine folkevalgte.

– De som vil møte folkevalgte, får stort sett bare møte rådgiverne, sier han.

– SV bruker også rådgivere?

– Vi hadde ikke klart oss uten. For når befaringene foregår på dagtid, er det ofte bare rådgiveren som har anledning til å dra. Derfor ønsker jeg meg en ordning der politikerne i større grad blir frikjøpt fra jobbene sine, slik at de ikke skvises mellom politikk og yrkesliv.

Trenger rådgiverne

Byrådsleder Stian Berger Røsland (H) peker på at rådgiverveksten ikke bare har skjedd i Rådhuset, men også på Stortinget og i regjeringen.

– Men du har som mål å effektivisere kommunen, likevel ansetter dere flere?

– At vi nå øker fra 12 til 14 byrådssekretærer, har vært nødvendig for å få det nye trepartisamarbeidet til å gå opp. Når flere partier skal samarbeide, blir behovet for intern koordinering større, sier Røsland.

Han mener en del av årsaken til veksten de siste 25 årene er at stadig flere spørsmål anses som politiske spørsmål.

Oslos første byråd fra 1986: Fra venstre Jo Frisch, Karin Holmsen, Hans Svelland, Ole B. Hovind, Michael Tetzschner, Nina Heggelund og Ingeborg Midttun. FOTO: ROLF CHR. ULRICHSEN

– Om det er en god eller dårlig utvikling, er det vanskelig å mene noe om. Men det er få på Rådhuset som sliter med å fylle kalenderen sin, for å si det forsiktig, mener Røsland.

– Er du enig i kritikken fra Svelland og Johansen?

– Noen har sagt at demokrati tar tid og er kostbart. Hver politiske generasjon må selv avgjøre hvor mange og hvilke saker som skal til politisk behandling. Men Svellands har et viktig poeng som vi bør ta med oss, sier Røsland.